

קטני, יעקב

יעקב, בן רחל ורחמים, נולד ביום ז' בכסלו תשי"ד (14.11.1953) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "כי"ח" לבנים, ואחרי-כן המשיך בבית-הספר החקלאי "עין כרם" בירושלים. את חוק לימודיו סיים בבית-הספר התיכון-מקצועי "אורט" בירושלים. יעקב היה תלמיד נבון וחרוץ, אהוב על מוריו וחביב על חבריו לכיתה. לדברי מחנכו בכיתה היה שקט, עדין וממושמע ותמיד התנדב לעזור לחבריו שהתקשו בהכנת השיעורים.

מנעוריו היה חובב ספורט והרבה לשחק בכדורגל. בשעות הפנאי עסק בעבודות-יד ושונות והיטיב לנגן בגיטרה. יעקב היה אדם אופטימי, עליון ושמח בחלקו. חבריו סיפרו עליו כי היה ישר מאוד, בעל מצפון ורציני בגישתו לחיים. כל ימיו היה בן מסור ונאמן להוריו ודואג למשפחתו.

יעקב גויס לצה"ל בראשית נובמבר 1971 והוצב לחיל החימוש. לאחר הטירונות השתלם בקורס מכונאי רכב ונשלח לשרת באחת מסדנאות חיל החימוש באזור המרכז, בתפקיד מכונאי. ביחידתו נודע יעקב כחייל טוב, אחראי ומסור לתפקידו. לרבים מחבריו שימש דוגמא ביחסו הטוב לכל אדם ובגישתו לעבודה והוא רכש ידידים רבים בקרב חבריו ליחידה. מפקדיו העריכוהו ונהגו לציין את התנהגותו הטובה ואת הקפדתו במילוי כל המשימות שהוטלו עליו. בתקופת שירותו בצה"ל השתדל שלא להדאיג את הוריו. הרבה לבקר בבית והקפיד לטלפן. מעולם לא התלונן על קשיים, כדי שלא לצער את בני משפחתו ואף לא סיפר על הישגיו, משום שלא נהג להתפאר. תמיד היה חוזר ומציין: "מצאתי את מקומי בצה"ל". כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים שירת עם אנשי יחידתו באחזקת כלי הרכב של הכוחות שלחמו בחזית סיני. ביום ט"ו בתשרי תשל"ד (11.10.1973) נפגע בהפצצה אווירית באזור ציר "מאדים" ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בירושלים. השאיר אחריו הורים ושני אחים, לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.